

всички условия. Знанието тръбва да стане плът и кръв на човека, както хлебът естествено се възприема и усвоява от организма.

Следователно, като говорите за знанието, ще правите разлика между познаване теорията на нѣщата и разполагане съ знанието, като съ своя собственост. Всъки може да научи теорията на електричеството, но малцина могатъ да произведат електричество. Ще кажете, че има машини за това. Не е въпрост до външнитъ машини. Важно е човекъ да произведе електричество въ себе си, по вътрешенъ начинъ. Всъки може да научи теорията на свѣтлината, но малцина могатъ да я произвеждат въ себе си. Както можете да завъртите ключа на електрическия лампи и да стане свѣтло около васъ, така човекъ може да повдигне мисъльта си и да произведе свѣтлина въ себе си. Ще кажете, че това е невъзможно. За умния, за добрия и за здравия човекъ е възможно. За глупавия, за неразумния и за слабия човекъ това е невъзможно. Силниятъ човекъ може да носи хиляда килограма тежест на гърба си, но слабиятъ не може. Значи, понятията „възможно и невъзможно“ сѫ относителни. Наистина, докато дойде до реалността на нѣщата, до тѣхната абсолютна сѫщност, човекъ живѣе въ относителния свѣтъ. Тази относителност сѫществува навсъкѫде въ живота: и въ науката, и въ религията, и въ музиката, и въ изкуствата.